

Nr 23.

Av herrar **Elisson** och **Henrikson**, *angående minimipris för åren 1918 och 1919 å vete, råg och korn.*

Under år 1917 framlades till riksdagen förslag om minimipris å vete, råg och korn för åren 1917 och 1918, och vann detta riksdagens bifall i så måtto, att vete åsattes ett minimipris å kr. 26:—, råg kr. 25:— och korn kr. 23:— pr 100 kg., men har priset på grund av stegrade odlingskostnader under år 1917 höjts utöver dessa minimipriser. Med den ringa tillgång som nu finns av brödsäd och säkerligen under den närmaste framtiden kommer att bliva rådande samt med de alltjämt stegrade produktionskostnaderna, synes det oss lämpligt för att kunna uppmuntra odlingen av brödsäd och trygga landets behov därav, att minimipriset höjes för år 1918 och även bestämmes för år 1919. Även om detta kommer att för konsumenterna medföra någon höjning av mjölpriset, så torde detta för de mindre bemedlades vidkommande kunna genom statens ingripande regleras, och huru viktigt det än är att brödsäd finns att tillgå till billigt pris, så är det likväl än viktigare att sådan finnes att tillgå, och då finnes säkerligen intet säkrare medel härtill än att ett så högt minimipris åsattes, att jordbrukets utövare erhålla sina produktionskostnader täckta plus skäligen vinst. På grund av vad vi sålunda framhållit få vi vördsamt hemställa, att riksdagen måtte med ändring av sitt år 1917 fattade beslut om minimipris å spannmål besluta,

att minimipris för åren 1918 och 1919 åsattes vete kr. 35:—, råg kr. 35:— och korn kr. 30:— pr 100 kg. under i övrigt samma bestämmelser som år 1917.

Stockholm den 22 januari 1918.

Anders Elisson.

A. Henrikson.

